

використання його слабозадіяних сприятливих факторів, таких як геополітичний, історичний, екологічний, рекреаційний, туристичний, транспортний, монопольний і ряд інших.

До недоліків праць В. Савченка слід віднести відсутність відображення концепції і розвитку науки на Поліссі, в тому числі і економічної. Треба було б питання фінансової політики викласти в окремому розділі.

Чимало сторінок (особливо, як я вже говорив, у першій праці) написані занадто емоційно, мовою більш художньою, ніж науковою.

Але в цілому книги, без сумніву, заслуговують на увагу. Вони несуть як теоретичний, так і пізнавальний та прикладний характер і можуть прислужитися науковцям, управлінцям, просвітянам, а також усім тим, кому необхідно чи просто цікаво мати інформацію про стан регіону, його особливості, шляхи вирішення проблем.

У кінці другої книги автор говорить: «Книга написана по гарячих слідах, але автор залишає за собою право повернутись до цих питань і пізніше, коли все відгорить, відстоїться і прийде пора холодного зваженого аналізу».

Побажаємо ж В. Савченку успіхів у його прагненні працювати на користь нашого регіону, у написанні нових книг.

Євген Сич

НА ПОЛИЦЮ КРАЄЗНАВЦЯ

Останнім часом до краєзнавчого відділу ОУНБ ім. В. Г. Короленка надійшло ряд різноманітних літературних джерел з історії Чернігівщини, літературознавчих розвідок, творів художньої літератури.

Серед них особливу увагу привертає тритомник «Українське слово», який вийшов 1994 року в Київському видавництві «Рось». Це — хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ століття. Адресується вона найширшому загалу читачів, передовсім учням, гімназістам, ліцеїстам, студентам, учителям.

Укладаючи першу в країні хрестоматію української літератури ХХ ст., упорядники поставили за мету сприяти руйнуванню існуючих стереотипів у літературній освіті і не творити нових. Для реалізації цього наміру вони відмовилися від стандартних бібліографічних довідок про письменників і замість них подають різножанрові матеріали — енциклопедичні довідки, есе, некрологи, автобіографії, літературознавчі статті, які часом висловлюють різні погляди на окремі твори чи й усю спадщину того чи іншого письменника.

До даного тритомника увійшли твори і статті про творчість письменників, життя і діяльність яких пов'язані з Чернігівщиною. Це — Михайло Коцюбинський, Микола Вороний, Грицько Чупринка, Павло Тичина, Олександр Довженко, Юрій Мушкетик, Євген Гуцало, Володимир Дрозд.

Нещодавно до бібліотеки надійшла повість-шоу «Музей живого письменника, або Моя довга дорога в ринок», видана в Києві видавництвом «Український письменник». Автор її — відомий український прозаїк, лауреат премій ім. Т. Г. Шевченка та ім. Головка, уродженець с. Петрушина Чернігівського району Володимир Дрозд, який певний час працював в редакціях олишівської районної газети «Голос колгоспника», обласної молодіжної газети «Комсомолец Чернігівщини» та республіканських газет «Літературна Україна» і «Молодь України».

Нова автобіографічна повість — весела, дотепна, читається легко, захоплює гострим сюжетом. І водночас, як і більшість творів В. Дрозда, це річ серйозна, це — сміх крізь сльози. Це — глибокоаналітична, правдива розповідь про долю славноого літературного покоління шістдесятників.

Серед новинок — брошура «Творчість Олександра Довженка», підготовлена викладачем Ніжинського педагогічного інституту ім. М. В. Гоголя О. Г. Ковальчуком. Вона вийшла в серії «Бібліотека товариства «Просвіта» Ніжинського педінституту». У цій праці зроблена спроба прочитати з нових позицій кіноповісті «Зачарована Десна», «Повість полум'яних літ» та «Щоденник». Дана брошура-посібник для ліцеїстів, студентів.

Автор наступної книги, що поповнила краєзнавчий фонд ОУНБ, — Петро Антоненко. Народився в селі Авдіївці Куликівського району. Останні двадцять років працює в пресі, зокрема в Куликівській районній газеті. Один із засновників і перший редактор нового літературного журналу «Чернігів» (1993). Редактор обласної газети «Сіверщина». Його книга «Бабине літо» вийшла 1994 року. Ця перша збірка прози П. Антоненка є літературним додатком до газети «Сіверщина». Оповідання та етюди, включені до неї, писалися здебільшого в I половині 80-х років, дещо з них друкувалося.

Нова поетична збірка Якова Ковальця, що побачила світ 1994 року в Городнянській друкарні, називається «Веретено». Вірші згруповані в три розділи «Гефсиманська ніч», «Моя родина в 33-ому», «І Каяла й Десна». Більшість віршів присвячені історичним подіям, що мали місце в історії України, деякі з них відображають тяжку долю близьких автору людей. Яків Феофанович народився в селищі Талалаївці на Чернігівщині. Певний час працював у районній газеті, нині — завідуючий відділом обласної молодіжної газети «Гарт». Автор поетичних і прозових книжок «Олава», «Зірниця тривоги». «Не розлучаються двоє», «Росте тополя у Чернігові», «Беру вас на лікування», «Стрічка на кубанці», «І вони оживуть». Друкувався в альманасі «Вітрила», колективних збірниках, журналах України, Польщі, Чувашії.

Це лише невелика частка книг, які можна прочитати в нашій бібліотеці.

Ніна Романчук

